

Rij, 5-X-10

Estimada Consol. Ja veus que comento
ben ràpidament la terra vostra. Em fa il·lusió
escrivir un que és tan lluny (!) i, a més,
pel que dius, i per la letura que (m'heu)
que realment esteu una mica deprimida.

Quina cosa tan estranya són les nocions
de 18 anys! (aprox. 1977) Vet aquí que una
Consol rossa i hènica com un sol, que me
ha de patir per veure que se m'ha anat
a passar uns dies en una ciutat de
plau i de bona veu, pensa en moltes
i en la vida futura igual que si
fos un ermità de 80 anys que a passa
la vida menjant sangantanes bullides de
casa a una cativera de burro. I tot
perquè li han dit que té "poca vitalitat".

Ja em va dir el què en alguna
cosa de tot això. Que si haurien trobat

molt bona de jessió anterior, i no se quines
mandongues. Si em vols venir a mi, no
t'hi encaparris. Fa bonat, ven la putàngues
que et rezeptim, en to'n rezeptim, però no
deidi'm mai que els metjes et posin trista
ni de malhumors. Fore en bon de novis
de falta de vitalitat, em penso que quere
avisió i hora del judici final, no el
podem fer perquè et encara unes ve
aquest ilustre planetes cantant Madame
Butterfly o qualsevol altre fox d'aquests que
canten a les òperes.

Però Bon patí de rebre carta de la
Núria! A mi em to' han ahon demat
i el pitjar és que no se' per qui!
Com va el jessi blanc? De debó que saps
per mitja tota sota?

I com és que ets fora de Barcelona
havent començat el curs? Deves et qui
Kaviar ni al Jung et donen carbostra!

I veu, que ja jaig massa veguantes.
Saluda la tara comim fina, i rep una
hora reverències d'aquest M.